

СЛИКАРКА СЛОБОДАНКА РАКИЋ ШЕФЕР О ИЗЛОЖБИ КОЈА ЈЕ ОТВОРЕНА У ДОМУ ВОЈСКЕ

ВИНОВА ЛОЗА НАС ВЕЖЕ ЗА НЕМАЊИЋЕ

На радовима чокоћи, грожђе, здравице, али и религија, филозофија, поезија

ВИНО и лоза су за сликарку Слободанку Ракић Шефер неисцрпна тема, а свака слика коју им посвети за њу је, каже - радост, јер тако може да искаже своју енергију, знање, искуство, да се игра, изађе у простор... Овај циклус представља у Малој галерији Дома војске, изложбом "Усред земаљске бајке".

Присећајући се стиха Весне Парун - "за све су крива дјетињства наша...", уметница нам прича да је њен деда био виноградар и имао велики виноград тамјанике у мачванском селу Липолисту.

- У најранијем детињству пила сам такозвано ледено вино, које се добија од грожђа које је намерно остављено да мрзне на мразу и које се брало око Божића, а стизало је за славу Светог Јована - говори Слободанка Ракић Шефер, за "Новости".
- То је здраво вино, јер је стајањем грожђа испод снега добијало изузетне ензиме, а најпознатији је ресвератрол, који повољно утиче на срце и крвоток.

И баш су, како тврди, то ледено вино и тамни гроздови испод снега њена деценијска фасцинација, па су и слике на којима су представљени - најмотивније:

- Њих сам прве урадила, а

ЦЕО СВЕТ - ВЕЛИКИ ВИНОГРАД

РАДЕЋИ овај циклус, већ у старту, спонтано сам одбацила дионизијски принцип, по коме су грожђе и вино симболи сладострасти и баханалија, и окренула се хришћанском, који ме је све време водио. По њему су грожђе и вино симболи Христове крви, здравља и живота. Христос је врховни виноградар и цела наша планета је један велики виноград у коме је свако од нас једно пуце, једна целина. Вино је литургијска течност, јер у путиру за причешће представља Христову крв. Вино је и храна и здравље, а грожђе и својеврсна апотека.

ПОСВЕЋЕНОСТ Слободанка Ракић Шефер са својим делима

Фото Н. Фифић

” Цар Душан је од Велике Хоче до Призрена изградио виновод

још не престајем да их радим и често људима објашњавам зашто и када виноградарци остављају необране чокоте. Вино од таквог грожђа је најскупље. Пила сам га само у најранијем детињству и у Бечу за свој 50. рођендан. Обичан човек то не може се-

би да приушти уколико нема виноград и не познаје технологију.

Када је започела циклус слика посвећен грожђу, схватила је да је та тема изузетно широка, зато што су то и лозе, чокоти, грожђе, здравице, виногради и религија, филозофија, историја, трајање, здравље, храна и поезија. Посебан јој је изазов то што се мало сликара бавило грожђем, а овим циклусом испунила је и ликовну жељу, да сликом изађе у простор, у трећу димензију.

- Брзо сам ушла у тему и она ме је тако снажно обузела - уверава нас саговорница. - Срби имају велику културу

вина коју је династија Немањича довела до савршенства. Цар Душан је 1349. донео закон о начину прављења вина и његовој употреби, па је тако од Велике Хоче изградио виновод дуг 25 километара, а уз помоћ гравитације, вино се транспортовало до његовог двора у Призрену. У Хиландару већ стотинама година расте чудотворна лоза Светог Симеона.

Сликарка истиче својство лозе да ниче из гробова, из камена, такорећи ни из чега:

- То је већ филозофија, која мене веома занима. Срби су вински народ, српска слава је обред неодојив од вина. Уз чашу вина изговарају се разне здравице. Вино је било надахнуће бројним песницима, који су оставили сјајне стихове. ■ М. КРАЉ